

Марія Пожидаєва,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри публічного та

приватного права

Київського університету

імені Бориса Грінченка

УДК 347.73:339.72

Фінансово-правове забезпечення вільного доступу резидентів України до міжнародних систем інтернет-розрахунків

Сьогодні для потреб економіки у проведенні платежів різного типу та різними способами існують платіжні системи, які у цілому можна вважати середовищем існування готівкових, безготівкових, електронних грошей як у розвинених, так і країн, що розвиваються. Належне функціонування платіжних систем є підґрунтям стійкості фінансової системи держави, знижує операційні витрати в економіці, збільшує ефективність використання фінансових та інших видів ресурсів, підвищує ліквідність фінансового ринку та сприяє проведенню грошово-кредитної політики.

Водночас кожна платіжна система повинна застосовувати сукупність правових, економічних, організаційних, технічних та інших заходів, що мають на меті не тільки гарантувати стабільність і безперервність проведення платежів, але і забезпечувати безпеку та незалежність системи, здійснювати її захист від злочинних посягань і несанкціонованого доступу, у т.ч. підробки фінансових доку-

ментів, платіжних карток чи інших засобів доступу до банківських рахунків, електронних грошей, незаконних дій щодо внесення змін до таких платіжних інструментів, а отже, – запобігати і протидіяти порушенням та обмеженням прав користувачів платіжної системи.

На жаль, неефективне національне законодавство у сфері платежів стримує розвиток експорту товарів українських виробників через існуючі юридичні обмеження їх можливостей використовувати транскордонну е-commerce. Однією з перешкод онлайн-продажу українських товарів за кордон можна вважати зарегульованість діяльності міжнародних систем інтернет-розрахунків (наприклад, PayPal, ApplePay, GoogleWallet та інших) в Україні. Хоча за допомогою таких інноваційних платіжних систем здійснюються транскордонні електронні платежі у різних частинах планети, надаються платіжні послуги багатьма мовами та відбувається віртуальна (електронна) міжнародна

торгівля. Оскільки учасники онлайн-комерції, які не мають банківських рахунків у зарубіжних країнах, зазвичай стикаються з проблемами при отриманні оплати. А для вирішення таких проблем і функціонують міжнародні системи інтернет-розрахунків, у тому числі і провайдери платіжних сервісів, що дозволяє суб'єктам господарювання зосередитись на збільшенні інтернет-продажів та не залежати від географічного місцерозташування точки торгівлі.

На підставі проведеного аналізу останніх науково-практичних публікацій у сфері електронних платежів слід зазначити, що проблемам організації та функціонування платіжних систем приділяється увага переважно економістів (Б. С. Івасів, Т. Т. Ковальчук, Т. Д. Косова, В. М. Кравець, В. С. Лук'янов, С. В. Міщенко, О. О. Папаїка, С. О. Пиріг, Дж. Э. Спіндлер, Б. Д. Саммерс та ін.). Це пов'язано з першочерговою необхідністю дослідження на макроекономічному рівні критеріїв, компонентів, механізмів та інших факторів, які впливають на розвиток платіжних систем. Оскільки без ефективної й безпечної платіжної системи надзвичайно складно (якщо взагалі можливо) досягти високого цивілізаційного рівня розвитку національної економіки. Держава повинна формувати й посилювати платіжну систему на рівні глобального індексу конкурентоспроможності [1, с. 8]. У той же час окремі аспекти правового регулювання платіжних систем розглядаються і вітчизняними юристами (Є. О. Алісов, Т. К. Адабашев, К. І. Беляков, Д. О. Гетманцев, А. Т. Ковальчук, О. А. Лукашев, І. І. Олехов, І. О. Трубін, В. С. Цимбалюк, Т. О. Чернадчук та ін.). Дійсно, без досконалого фінансово-правового врегулювання економічних відносин, які виникають у сфері електронних платежів, не зможе якісно функціонувати жодна платіжна система, як в Україні, так і на міжнародному рівні. Все це утворює підґрунтя для подальшого дослідження іс-

нуючої на сьогодні проблеми правового забезпечення вільного доступу резидентів України до міжнародних систем інтернет-розрахунків.

Метою цієї статті є визначення напрямів удосконалення правового регулювання функціонування міжнародних систем інтернет-розрахунків в Україні з врахуванням переваг законодавства ЄС.

Так, у всьому світі для збільшення продажів і залучення більшої кількості клієнтів інтернет-продавці користуються переважно двома найпоширенішими електронними гігантськими торговельними платформами – це Amazon та eBay. Для сприяння торгівлі на Amazon дана компанія запровадила власний платіжний ресурс – систему платежів «Amazon Payments», за якою можна оплачувати не тільки товари, але й послуги сторонніх постачальників. Але щоб продавати на eBay, українські підприємці повинні мати власні акаунти у міжнародній електронній платіжній системі PayPal. Але, як відомо, PayPal не дозволяє українцям виводити кошти з рахунків. Оскільки ця система виступає виключно в ролі еквайра карток українських банків при транскордонних платежах з України для розрахунків в Інтернеті. Іншими словами, українці можуть користуватись PayPal лише для оплати товарів та послуг в Інтернеті, але отримувати кошти на свій акаунт – рахунок PayPal з метою їх переказу на картку українського банку – це є неможливим сьогодні через те, що ця платіжна система не зареєстрована в Україні як міжнародна система інтернет-розрахунків у відповідності до нормативно-правових актів Національного банку України. На нашу думку, це обумовлено двома основними причинами:

1) технічна та юридична неможливість реєстрації послуг електронних грошей у транскордонному режимі, що надаються іноземними операторами (небанківськими спеціалізованими установами з випуску електронних грошей) резидентам України;

2) правова неврегульованість порядку обігу в Україні електронних грошей, які випущені нерезидентами поза межами України.

З одного боку, Національний банк України (далі – НБУ) своїми постановами від 24 липня 2015 року «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України» № 480 та «Про внесення змін до деяких нормативно-правових актів Національного банку України з питань здійснення операцій з електронними грошима» № 481 нібито розширив можливості для використання електронних грошей, випущених нерезидентами поза межами України, та спростив доступ міжнародним системам інтернет-розрахунків на ринок України. А з іншого боку, центральний банк зобов'язав такі платіжні системи узгоджувати умови та порядок своєї діяльності в Україні та реєструватись шляхом внесення відомостей до Реєстру платіжних систем, систем розрахунків, учасників цих систем та операторів послуг платіжної інфраструктури (далі – Реєстр). Водночас НБУ дозволив резидентам України (як фізичним, так і юридичним особам) використовувати електронні гроші, випущені іноземними емітентами за межами України, у міжнародних системах інтернет-розрахунків. При цьому законодавець визначає порядок випуску тільки українських електронних грошей. Так, відповідно до ст. 15 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів» виключно банк може здійснювати випуск електронних грошей, які повинні бути номінованими лише в гривні, для використання на території України. Але на рівні чинного законодавства не врегульовано, яким чином українські користувачі міжнародних систем інтернет-розрахунків можуть придбавати (отримувати як оплату) іноземні електронні гроші, які емітовані відповідною небанківською установою – нерезидентом і використовуються за межами України, та виводити ці гроші на свої рахунки в українських банках.

Отже, на сьогодні українські користувачі обмежені використанням електронних грошей, випущених емітентом-нерезидентом, виключно як засобом платежу за товари на користь нерезидента, у міжнародних системах інтернет-розрахунків (див. п. 1 глави 8 постанови Правління НБУ «Про затвердження Положення про електронні гроші в Україні» від 04.11.2010 р. № 481 із внесеними змінами). На жаль, п. 2, п. 3 нової глави 8 Положення про електронні гроші, відповідно до яких користувач міжнародної системи інтернет-розрахунків (як фізична, так і юридична особа) має право отримувати електронні гроші, випущені емітентом-нерезидентом, як засіб платежу від покупця-нерезидента за умови, що міжнародна система інтернет-розрахунків забезпечує перерахування цих електронних грошей одночасно з їх погашенням шляхом перерахування коштів на рахунок такого користувача (торговця, фізичної особи) в банку-резиденті, не діють в українських реаліях.

Так, на прикладі міжнародної платіжної системи PayPal, І. І. Олехов, партнер міжнародної юридичної фірми «Baker & McKenzie», доводить, що виведення іноземних електронних грошей з рахунку PayPal на рахунок резидента України у вітчизняному банку потребує, щоб іноземний емітент електронних грошей (PayPal) призначив український банк своїм агентом в Україні. Тоді такий банк зможе в рамках договірних агентських відносин отримувати кошти у валюті PayPal на свій кореспондентський рахунок і далі розподіляти їх за конкретними рахунками користувачів PayPal у будь-яких українських банках. Але водночас І. І. Олехов зауважує, що для отримання електронних грошей, випущених нерезидентом в іноземній валюті за межами України, враховуючи їх визначення як грошові зобов'язання емітента, резидент України не може придбавати іноземну валюту. Оскільки нормативно-правовими актами НБУ це

питання належним чином не врегульовано. Набуття таких електронних грошей можливо лише за власну іноземну валюту, яка є у резидента в наявності. Тому І. І. Олехов висловлює думку щодо альтернативи, відповідно до якої емітент-нерезидент має запропонувати оплатити електронні гроші в гривні через агента з розповсюдження (банк) в Україні [2].

Як вже зазначалось вище, відомості про емітента-нерезидента, який здійснює випуск електронних грошей за межами України для їх використання в міжнародній системі інтернет-розрахунків, повинні бути внесеними до українського Реєстру платіжних систем, систем розрахунків, учасників цих систем та операторів послуг платіжної інфраструктури. Іншими словами, з метою здійснення діяльності в Україні міжнародна система інтернет-розрахунків має бути зареєстрована у порядку, передбаченому нормативно-правовими актами НБУ. Так, платіжна організація міжнародної системи інтернет-розрахунків або її представництво, або розрахунковий банк міжнародної системи інтернет-розрахунків в Україні, або уповноважена установа зобов'язані для узгодження умов та порядку діяльності в Україні міжнародної системи інтернет-розрахунків подати до НБУ документи, перелік яких передбачено п. 2 глави IV постанови Правління НБУ «Про затвердження Положення про порядок реєстрації платіжних систем, учасників платіжних систем та операторів послуг платіжної інфраструктури» від 04.02.2014 р. № 43 зі змінами. Але законодавча вимога щодо обов'язкової реєстрації в Україні транскордонних послуг у сфері електронних грошей в іноземній валюті, що надаються небанківськими установами за межами України її резидентам та іншим іноземним користувачам, які мають банківські картки, є юридично і технічно неможливою для реалізації на практиці. Це можна пояснити двома обставинами.

По-перше, з правової точки зору, юрисдикція НБУ поширюється тільки на територію України. Тому діяльність іноземних емітентів електронних грошей міжнародних систем інтернет-розрахунків, які на території України не мають своїх зареєстрованих дочірних юридичних осіб та надають послуги з електронних платежів поза межами цієї держави в транскордонному режимі в іноземній валюті, юридично не може регулюватись НБУ.

По-друге, з точки зору інноваційних технологій, міжнародні системи інтернет-розрахунків (PayPal, ApplePay, GoogleWallet тощо) не є платіжними системами в класичному розумінні як, наприклад, MasterCard, Visa, American Express, Western Union, правила роботи кожної з яких визначає відповідна платіжна організація – нерезидент. При цьому юридичні особи як учасники/члени платіжної системи (банки, небанківські фінансові установи, їх комерційні агенти, оператори послуг платіжної інфраструктури) на підставі договору з платіжною організацією платіжної системи надають послуги користувачам щодо проведення переказу коштів за допомогою цієї системи та відповідно до законодавства України мають право надавати такі послуги (див. п. 1.29 ст. 1 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів»). При цьому платіжні організації платіжних систем, учасники платіжних систем та оператори послуг платіжної інфраструктури мають право здійснювати діяльність в Україні виключно після їх реєстрації НБУ.

У зв'язку з зазначеним вище така електронна платіжна система, як PayPal, не готова брати на себе обов'язки з підтримки реєстрацій для транскордонних послуг в іноземній валюті в усіх юрисдикціях, в яких працює дана компанія [3]. Згідно з п. 1.20-1 ст. 1 даного Закону PayPal можна вважати певним різновидом оператора послуг платіжної інфраструктури – оператором електронних

грошей, що здійснює переказ електронних грошей без відкриття банківського рахунку та надає платіжні послуги через Інтернет. Послуги PayPal забезпечують можливість здійснювати перекази електронних грошей будь-якому одержувачу, який має акаунт-рахунок (електронний гаманець), а також можливість одержувати перекази електронних грошей.

Як альтернативу PayPal можна розглядати не менш популярні міжнародні платіжні системи PayPal, Skrill, платіжний сервіс яких вигідно забезпечує виведення грошей на банківські рахунки та/або певні платіжні картки, наприклад, Mastercard PayPal (окремо у доларах США та євро) у багатьох країнах світу. А отже, ці інноваційні платіжні інструменти є зручним та безпечним способом отримання коштів для тих, хто займається електронною комерцією, працюючи з закордонними компаніями, інтернет-магазинами, партнерськими мережами, такими, як Google AdSense, Amazon, Shareasale, Affiliate Window, Affilinet, Zanox, фріланс біржею Upwork тощо.

Так, наприклад, міжнародна компанія PayPal надає провайдерам інтернет-розрахунків, інтернет-продавцям, інтернет-покупцям послуги у сфері переказу міжнародних платежів для їх відправлення і прийому по всьому світу. Так само і міжнародна платіжна система Skrill відкриває акаунти – рахунки своїм користувачам та надає їм можливість переказувати електронні гроші зі своїх акаунтів на власні банківські картки та/або електронні гаманці інших платіжних систем незалежно від географічного місцезнаходження цих користувачів.

Щодо законності використання в Україні найсучасніших технологій PayPal, Skrill та інших міжнародних систем інтернет-платежів для розрахунків з іноземними замовниками, у тому числі управління валютними зарахуваннями із-за кордону, з метою виведення електронних гро-

шей на рахунки резидентів України у вітчизняних банках є дискусійним та остаточно неврегульованим питанням на рівні національного законодавства. Як відомо, дія ст. 9, ст. 12 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів» та нормативно-правових актів НБУ за юридичною силою однаково поширюється на всі існуючі міжнародні системи інтернет-розрахунків без винятку, які надають платіжні послуги резидентам України.

Отже, будь-яка платіжна система починає правомірно функціонувати в Україні виключно після її реєстрації шляхом внесення НБУ відомостей про неї до Реєстру. А це є можливим для міжнародної системи інтернет-розрахунків лише після узгодження умов і порядку діяльності такої платіжної системи, у тому числі і правил системи електронних грошей, в Україні.

Також слід враховувати, що для випуску (емісії) як PayPal, так й іншими небанківськими фінансовими установами платіжних систем, електронних грошей, номінованих у гривні, потребує внесення суттєвих змін до чинного законодавства, у тому числі створення PayPal та іншими міжнародними компаніями відповідного представництва або дочірньої юридичної особи в Україні. На сьогодні законодавець не передбачає випуск в Україні електронних грошей емітентами, які не є банками. Але це протирічить Директиві 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради щодо започаткування та здійснення діяльності установами – емітентами електронних грошей та пруденційний нагляд за ними, що вносить зміни до Директиви 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС, та скасовує Директиву 2000/46/ЄС. Відповідно до цієї Директиви встановлена можливість емісії електронних грошей не тільки банками, але й іншими спеціалізованими установами з випуску електронних грошей (див. ч. 1. ст. 1, ст. 2 Директиви 2009/110/ЄС від 16 вересня 2009 року) [4].

Отже, з метою адаптації ст. 15 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів» та нормативно-правових актів Національного банку України до законодавства ЄС для виконання відповідних положень Угоди про асоціацію між Україною та країнами ЄС щодо імплементації Директиви 2009/110/ЄС про електронні гроші пропонуємо внести до зазначених вище норм національного законодавства зміни про можливість емісії електронних грошей не тільки банками, але й іншими спеціалізованими установами.

На сьогодні у Верховній Раді України зареєстровано підтриманий НБУ законопроект № 5361 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання переказу коштів» від 04.11.2016 р. [5]. Цей законопроект спрямовано на імплементацію в законодавство України Директиви Європейського парламенту та Ради 2015/2366/ЄС про платіжні послуги на внутрішньому ринку в новій редакції 2015 року (відомо як PSD2, що у цілому набула чинності з 12 січня 2016 року, після чого упродовж двох років держави-члени ЄС зобов'язані привести національне законодавство у відповідність до нових норм) [6] і зазначеної вище Директиви 2009/110/ЄС про організацію, діяльність та пруденційний нагляд за діяльністю установ, що випускають електронні гроші, а також на внесення відповідних змін до чинних нормативно-правових актів України, що регулюють сферу платежів.

Згідно з положеннями даного законопроекту небанківським фінансовим установам, які мають ліцензію на переказ коштів без відкриття рахунків, буде надаватись право здійснювати випуск електронних грошей, мати агентів, відкривати та вести платіжні рахунки, проводити розрахункові операції клієнтів і навіть видавати кредити з терміном погашення до року. Таким чином, на платіжний ринок України виводяться як самостійні учасники платіжні уста-

нови, які вже не будуть зобов'язані відкрити рахунки у банках і фіксувати в них всі грошові перекази. Поряд з цим законодавець пропонує запровадити поняття «провайдер інтернет-розрахунків» та поширює визначення цього терміну на юридичних осіб, що забезпечують проведення платежів та розрахунків у мережі Інтернет з використанням електронних платіжних засобів платіжних систем. Але передбачена у законопроекті обов'язкова реєстрація в НБУ провайдерів інтернет-розрахунків може і не зняти існуючі перепони для повноцінного використання резидентами України транскордонних платіжних послуг таких міжнародних платіжних систем, як PayPal, Skrill, Payoneer тощо.

Водночас законодавець пропонує надати право резидентам України здійснювати/отримувати плату за товари, роботи, послуги електронними грошима, випущеними нерезидентами. Також розширюється функціонал електронних грошей, за допомогою яких резиденти України зможуть сплачувати податки, збори, інші обов'язкові платежі, а також здійснювати благодійні (добровільні) внески і пожертвування.

Разом з тим, слід звернути увагу на застосування санкцій у вигляді заборони узгодження умов та порядку діяльності в Україні відповідних міжнародних платіжних систем, у т.ч. здійснення їх діяльності на території України, та скасування реєстрації договорів резидентів України про участь у цих системах. Відповідно до Закону України «Про санкції» від 14.08.2014 р., р., рішення Ради національної безпеки і оборони України від 16.09.2016 р. «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», уведене в дію Указом Президента України від 17.10.2016 № 467/2016, застосовуються ці санкції до міжнародних платіжних систем «Золотая Корона», «BLIZKO», «Международные Денежные Переводы ЛИДЕР», «ANELIK», «ЮНИСТРИМ», «Коли-

бри» (стара назва – «Блиц»), платіжних організацій та учасників цих систем строком на один рік.

Згідно п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України «Про санкції» підставою для застосування зазначених вище санкцій до певних міжнародних платіжних систем є дії іноземної держави, іноземної юридичної чи фізичної особи, інших суб'єктів, які створюють реальні та/або потенційні загрози національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяють терористичній діяльності та/або окупації території, експропріації чи обмеження права власності, завдання майнових втрат, створення перешкод для сталого економічного розвитку, повноцінного здійснення громадянами України належних їм прав і свобод.

Дотримуючись затвердженої НБУ Комплексної програми розвитку фінансового сектору України до 2020 року [7], нормотворцю потрібно враховувати, що Україна, будучи членом Світової організації торгівлі та підписавши Угоду про асоціацію з ЄС, взяла на себе зобов'язання забезпечити вільний доступ до ринку міжнародних систем електронних платежів, а також створити рівні та однакові умови функціонування платіжних систем на ринку України. У зв'язку з цим будь-які ініціативи державного регулятора у сфері платежів не повинні обмежувати права користувачів та учасників платіжної інфраструктур, включаючи операторів міжнародних платіжних систем, провайдерів інтернет-розрахунків, щодо їхнього доступу до платіжного ринку України.

Також слід зазначити, що при удосконаленні національного законодавства у сфері регулювання діяльності міжнародних систем інтернет-розрахунків потрібно враховувати не лише правові положення нової Директиви 2015/2366/ЄС про платіжні послуги на внутрішньому ринку та Директиви 2009/110/ЄС про елект-

ронні гроші, а й таких важливих правових актів Європейського Союзу:

- Регламент (ЄС) № 924/2009 Європейського Парламенту та Ради від 16 вересня 2009 року про транскордонні платежі у рамках Співтовариства, та скасовує Регламент (ЄС) № 2560/2001;

- Регламент (ЄС) № 260/2012 Європейського Парламенту та Ради про створення технічних і бізнес-вимог для кредитних переказів і прямого дебетування в євро, що вносить зміни до Регламенту (ЄС) № 924/2009;

- Регламент (ЄС) 2015/847 Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу про інформацію, яка супроводжує перекази коштів, та скасовує Регламент (ЄС) 1781/2006

- Директива (ЄС) 2015/849 Європейського Парламенту та Ради від 20 травня 2015 року про запобігання використанню фінансової системи з метою відмивання коштів та фінансування тероризму, внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 Європейського Парламенту і Ради, і скасовує Директиву 2005/60/ЄС Європейського Парламенту та Директиву Ради і Комісії 2006/70/ЄС.

На підставі проведеного аналізу, можна зробити висновок, що для України важливо правильно та раціонально використати європейський досвід регулювання у сфері платежів та розбудувати власне національне законодавство з врахуванням міжнародних та європейських рекомендацій. Все це має сприяти збільшенню безготівкових розрахунків, впровадженню інноваційних платіжних продуктів та розвитку електронних платежів та їх інфраструктури в Україні. Таким чином, за допомогою ефективного законодавчого регулювання високорозвинених технологій платіжного сервісу відбувається обслуговування та підтримка розвитку міжнародної електронної комерції для резидентів України.

Список використаних джерел

1. Ковальчук Т. Т. Сучасні платіжні системи / Т. Т. Ковальчук, В. С. Лук'янов. – К.: Знання, 2010. – 190 с.
2. Олехов И. И. Чего не хватает Украине, чтобы здесь заработал PayPal? [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.liga.net/opinion/233175_chego-ne-khvataet-ukraine-chtoby-zdes-zarabotal-paypal-htm
3. Илья Кенигштейн И. PayPal vs НБУ: завоевать Троицу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/rus/publications/2016/11/28/612483>
4. Директива 2009/110/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16.09.2009 р. про започаткування та здійснення діяльності установами – емітентами електронних грошей та пруденційний нагляд за ними, що вносить зміни до Директиви 2005/60/ЄС та 2006/48/ЄС, та скасовує Директиву 2000/46/ЄС [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/994_a18
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо регулювання переказу коштів: законопроект № 5361 від 04.11.2016 р. . [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=60425
6. Directive (EU) 2015/2366 of the European Parliament and of the Council of 25 November 2015 on payment services in the internal market, amending Directives 2002/65/EC, 2009/110/EC and 2013/36/EU and Regulation (EU) No 1093/2010, and repealing Directive 2007/64/EC [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32015L2366>
7. Комплексна програма розвитку фінансового сектору України до 2020 року: постанова Національного банку України від 18.06.2015 №391 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://reforms.in.ua/Content/download/Reforms/Financial%20sector/Complex%20program%20finance%20v4.pdf>.

Пожидаєва М. А. Фінансово-правове забезпечення вільного доступу резидентів України до міжнародних систем інтернет-розрахунків

У статті зроблено спробу визначити напрями удосконалення правового регулювання функціонування міжнародних систем інтернет-розрахунків в Україні з врахуванням законодавства Європейського Союзу. Сформульовано ряд висновків щодо необхідності фінансово-правового забезпечення та гарантування вільного доступу резидентів України до міжнародних систем електронних платежів, а також створення рівних та однакових умов функціонування платіжних систем на ринку України.

Ключові слова: міжнародні системи інтернет-розрахунків, міжнародні платіжні системи, електронні гроші, переказ коштів.

Пожидаева М. А. Финансово-правовое обеспечение свободного доступа резидентов Украины к международным системам интернет-расчетов

В статье сделана попытка определить направления совершенствования правового регулирования функционирования международных систем интернет-расчетов в Украине с учетом законодательства Европейского Союза. Сформулирован ряд выводов о необходимости финансово-правового обеспечения и гарантирования свободного доступа резидентов Украины к международным системам электронных платежей,

а также создание равных и одинаковых условий функционирования платежных систем на рынке Украины.

Ключевые слова: международные системы интернет-расчетов, международные платежные системы, электронные деньги, перевод денежных средств.

Pozhydaeva M. The financial and regulatory support free access to international online payment systems for Ukraine residents

The author of the article attempts to define directions of improvement of legal regulation of international online payment systems in Ukraine taking into account the European Union legislation. The author formulates a number of conclusions on the need for the financial and regulatory support and guaranteeing free access to international electronic payment systems for Ukraine residents, also creating equal conditions of functioning of the payment systems in Ukraine market.

Key words: international online payment systems, international payment systems, electronic money, a funds transfer system.